

EZ MEG AMAZ EZT MEG AZT MONDTA

- A. Önt azt mondta:
„E mondat értelmetlen.”
- B. De csak ebben a versben.
- A. Azt mondta továbbá:
„A mondat, ‚E mondat értelmetlen’
nem értelmetlen.”
- B. Ezen azt értem, hogy
amennyiben a mondat
„E mondat értelmetlen”
helyes, akkor a mondat
„A mondat, ‚E mondat értelmetlen’
értelmetlen” téves,
és megfordítva.
- A. Megfordítva téves
azt mondani: „Téves
azt mondani: „Téves
azt mondani: ‚Téves...’”
És így tovább.
- B. Saját magát idézi.
- A. Saját magam idézem
e szavakkal: „Magam
idézem e szavakkal:
‚Magam idézem...’”
És így tovább.
- B. Ezt már említette.
- A. Téves. Az *említette* szót
ebben a versben
egy szóval sem említettem.
- B. Épp maga mondta:
téves azt mondani:
„Téves...” és így tovább.
- A. De csak ebben a versben.

A SZÜKSÉGLETEK KÉRDÉSÉHEZ

A strand presszójában a békegyűlölet
észrevétlen tömörül
gyomorszájba fúródó ököllé.
Nem kell sok ahhoz, hogy centiméterpontosan
felosztott terében a bútorkereskedő
meggyújtsa matracát,
a bankár a klón okádik,
és az üvegszálas poharak gyűjtője
szétzúzza végső dühében
pótolhatatlan lidércnyomását;

eközben a késeléstől
kimerült fiatal török
hófehér Cabrióról álmodozik,
a náci bömbölő meeting után
pudliszalonba viszi kutyusát
a szökevény terrorista
fellelegezve helyet foglal
a Hollywood-hintán.

A SEBEZHETETLEN

A tartózkodás tudományában
sokra vitte.
Vértől csöpögnek a bűnök,
melyeket nem követett el,
a hibák hada végtelen,
melyeket elkerült.
Találó megjegyzések,
teherbe-nem-ejtett lányok
szegélyezik útját.
Lélegzetelállító
a szagtalansága,
jóhíre
tönkretesz minden vegytisztítót,
fehér, nem tüsszög,
megáld bennünket, áldott.
Más életjel

részéről
nem fenyeget.
Szemölcsstelenül tűnik el
a saját fényképében.

RÉGI FORRADALOM

Hátán fekvő bogár.
A régi vérfoltok még itt vannak, a Múzeumban.
Magukat halottnak tettető évtizedek.
Savanyú szájszag szivárog harminc minisztériumból.
A Hotel Nacionalban négy elhunyt muzsikus játssza
estéről estére 1959-ből a tangót:
Quizás, quizás, quizás.

A májusi ájtatosság trópusi mormogásában
a történelem szeme leragad.
Csak a fogkrém, az izzólámpa és a spagetti
iránti vágy
hánykodik álmatlanul nyirkos lepedők közt.

Tíz mikrofon előtt egy alvajáró
vég nélkül inti fáradt szigetét:
Utánam semmi sem jön.
Célhoz értünk.
A géppisztolyokon csillog az olaj.

Az ingeken cukor-ragacs.
A prosztata már nem a régi.

Az ősz harcos vágyódva keres
a láthatáron egy támadót.
Sehol senki. Az ellenség is
elfelejtette.

A VASKERESKEDÉS

Két koravén árva
örökölte,
tizenkilenc évesen,
tizenkilenc éve.

Apácák agyonmosott kötényben,
ólomfiókok
közé falazva,
ajkuk közt rögzítőszeg,
állítócsavar.

Szürke buzgalmuk,
rózsás odaadásuk
a csupasz égők alatt.
A gépszír, gumi, gitt
szürke szaga, fémszag.

Hatalmas csőfogók, szívfúrók
szeretetlen kezekben.
A számlaírás közben
szájjugra áhítózó
nedves nyelv.

Óslötty, járt-e
ilyesmi az eszedben?
Hát te, világszellem,
mit gondoltál eközben?
Gondviselés, ez minden:
Két koravén nővér
életfogytiglan
egy vaskereskedésben?
Rózsás buzgalmuk,
szürke odaadásuk,
melynek tárgya: smirglipapír?

EÖRSI ISTVÁN fordításai